

[Kjeld Olesen.]

eventuel angriber skal vide, at en sådan aktion ikke kan udføres på så kort tid, at man uden konsekvenser kan stille øvrige NATO-lande over for en fuldbyrdet kendsgerning.

Man hører ofte spørgsmålet: hvad kan et dansk forsvar i det hele taget stille op, hvis man skulle forsøge et angreb? Her må man tage i betragtning, at hvis en angriber ønsker at udnytte overraskelsesmomentet, vil dette i sig selv begrænse omfanget af angrebet. Der vil ved en større aktion nemlig være tale om forberedelser af et sådant omfang, at et rimeligt varsel vil kunne gives.

Den vigtigste ændring for hærens vedkommende er princippet om, at beredskabsstyrken udelukkende skal bestå af frivillige, hvorimod værnepligtige indgår i et lokalforsvar. Samtidig er værnepligtiges tjenestetid lig med uddannelsesperioden, i første omgang 5-6 måneder.

For flyvevåbnet foreslås en reduktion i antallet af fly og en større standardisering, og for søværnets vedkommende er der først og fremmest tale om en omlægning, der tager hensyn til en mere realistisk vurdering af den situation, man i givet fald vil komme til at stå i.

Vi ønsker på ingen måde at sige, at det vil være uden vanskeligheder at praktisere vort forslag, tværtimod. Men vi mener, vanskelighederne kan klares. Vi ser f. eks. i øjnene, at meget må sættes ind for at skaffe det nødvendige antal frivillige. Vi mener, det er et spørgsmål om at yde tilstrækkelig gode lønvilkår, og ikke mindst afhænger det af de civile uddannelsesmuligheder, der tilbydes de unge. Der har været rejst betænkeligheder ved et større indslag af frivillige. Vil de blive isoleret fra den øvrige del af befolkningen, og vil det animere til visse højreradikale tendenser? Ud fra vort kendskab til dansk ungdom mener vi ikke dette hører til de større problemer, men vi vil samtidig mene, at f. eks. forsvarets pædagogiske råd skal have mulighed for en indsats, der tager sigte på at hindre en isolering fra befolkningen.

Vi har naturligvis med stor interesse læst de udtalelser om vort forslag, der for nogen tid siden kom fra henholdsvis forsvarskommandoen og fra chefen for Afnorth, general Walker. Når der er tale om en forskellig vurdering i nogle af de mere grundlæggende

spørgsmål, vil man også komme til forskellige slutninger. Forsvarskommandoens kritiske bemærkninger drejer sig overvejende om mere tekniske spørgsmål, som vi har stillet os meget åbne over for at forhandle. Et sted skriver man:

„Forsvarsforslagets tilsyneladende svage side, for så vidt angår de landmilitære styrker, er, at det ikke i den foreliggende form klart muliggør, at de beskedne fredsstyrker i form af den rent hvervede beredskabsstyrke kan forøges til en rimelig stor felthær i spændingsperioder og krigstid, men alene synes at bygge på forstærkning af det landmilitære potentiel i form af et forøget lokalforsvar med let udrustning.“

Også her har vi erklæret os rede til en forhandling om en ordning, der kan indebære, at tidligere frivillige indgår i en mobiliseringsordning, hvilket direkte kan ses af forslaget, idet vi i § 6, stk. 2, direkte taler om reserveenheder i dækningsstyrken.

I det hele taget bør man lægge mærke til, at vi i forslagene har stillet os meget åbent over for den kommende forhandling. Vi siger således, at antallet af brigader og disses organisation og placering er åben for forhandling. Vi afviser ikke, at visse værnepligtige med den nedsatte tjenestetid vil kunne udfylde bestemte funktioner i flyvevåbnet og søværn, der ikke forudsætter egentlig uddannelse. Vi er ligeledes åbne for en forhandling om, hvordan lokalforsvaret endeligt skal opstilles og udrustes. Vi har hermed gerne villet gøre klart, at vi direkte stiler imod et resultat.

Naturligvis har vi også studeret bemærkningerne fra general Walker og fundet; at kritikken synes stærkere formulert end fra vore egne sagkyndige. Vi har været forberedt på at møde en vis kritik fra NATO, fordi der er tale om en måde at tilrettelægge forsvaret på, der bryder med et tilsvarende mønster. Vi mener endvidere, at med det samarbejde, der findes inden for NATO, må man tilpasse sit forsvar, så vidt det er muligt, dette samarbejde. Men den rigtige fremgangsmåde må være, at vi først diskuterer hos os selv og finder frem til den ordning, vi synes er den rigtige.

Der er dem inden for regeringspartierne, der mener, at dette forslag har til hensigt at så splid mellem regeringspartierne, og at vi i